

Der er derfor kun få ting, som jeg vil tilføje her til sidst. Den ene er at understrege: Dette projekt er et uofficielt projekt. Dette projekt er ikke en del af den måde, det officielle Danmark fejrer 4.-5. maj og befrielsen for 50 år siden på. Der vil være en lang række projekter, som på den ene og den anden måde vil påkalde sig opmærksomhed og vil ægge til debat. Jeg synes, at dette projekt på en fornem måde viser, at vi lige netop som danskere formår både at holde fast i traditionen og at forny vores symboler og vores mærkedage.

Den anden ting, jeg vil sige, er, at der har været rejst - i hvert fald fra Fremskridtspartiets side - en række spørgsmål, om der nu ikke er et eller andet i vejen omkring bevillingerne. Det er der ikke. Det får jeg lejlighed til at svare på i næste uge i et samråd med Folketingets Finansudvalg.

En anden ting, jeg vil sige, er, at der også har været rejst en række spørgsmål om sundhed og miljø, om fredning osv. Jeg vil naturligvis meget gerne i den udstrækning, det er mig muligt som minister, besvare de spørgsmål både skriftligt og mundtligt i Folketingets Kulturudvalg.

Men jeg må jo understrege, at det er et privat projekt. Det er ikke Kulturministeriet, det står for dette projekt, så derfor må jeg altså sige, at naturligvis vil det blive undersøgt nøje, og naturligvis går jeg ud fra, at de, der står bag denne kunstneriske manifestation, får de tilladelser og har alt, hvad der skal være i orden i relation til myndighederne. Det ville være mærkeligt andet.

Men det er ikke min opgave at sikre det. Det, jeg har været med til, er en lille bitte del af finansieringen af projektet, som er langt mere, og som er andet og mere end selve den grønne laserstråle ned langs Jyllands vestkyst.

Så vil jeg til sidst som kulturminister glæde mig over, at der ikke i dette Ting kan skabes et flertal for et beslutningsforslag som det foreliggende. Det vil sige: Min konklusion er, at vi trods alt lever i et rigtig godt land, hvis frihed der var danskere med til at kæmpe for i fem onde år, hvis frihed mange fejrede den 4.-5. maj i 1945, og hvis idealer lige netop »Linien-Lyset« er udtryk for. Jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at denne sag vil gå over i historien.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg lagde mærke til, at kulturministeren dels talte på egne vegne og dels som kulturminister. Det er ret usædvanligt.

Men for sit eget vedkommende gav kulturministeren - hvis det altså kan lade sig gøre - folketingsdebatten en karakter som beskæmmende. Jeg mener ikke, at det er værdigt - undskyld jeg siger det ligeud; når den ene kan tale ligeud, så må den anden have samme ret - at give sådan en karakter ud i den blå luft. Det er jer dernede, det er Folketinget.

Hvem er det, der har beskæmmet? Hvem er det, der sigtes til? Hvilke udtalelser sigtes der til? Og hvem og hvad er blevet beskæmmet?

Kulturministeren sagde i sin svartale tidligere på dagen, at sådan et projekt gerne må ægge til debat, og det er jeg da enig i. Lidt efter i samme tale sagde hun, at debatten var kommet på afveje. Men der var ikke et eneste eksempel på, hvem der med hvilken ytring havde bragt den på afveje. Det kan jo ikke være sådan, at dem, der er uenige med kulturministeren eller med fru Elle-Mie Ejdrup Hansen, er på afveje eller er beskæmmende.

Hvad er det for en mangel på respekt for vores ytrings- og meningsfrihed, der kommer til udtryk, når ministeren over én bank giver sig til at fortælle Folketinget, at det har ført en beskæmmende debat?

Så nemt kan man ikke slippe om ved det.

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Jeg er helt sikker på, at jeg har sagt, at debatten indimellem har været beskæmmende. Det vil et referat kunne afsløre.

Og så vil jeg godt understrege, hvad det er, der er beskæmmende. Det er, at nogle kunne forestille sig at udøve censur over for noget, som vi som politikere med åbne øjne rent faktisk har været med til at bevilge.

Med hensyn til min udtalelse om, at debatten er kommet på afveje, så bygger den bl.a. på et indlæg, som jeg skrev i Ekstra Bladet for nylig, et blad, en avis, der i en lang række tilfælde i overskrifter og i reportager har skrevet ting, der er direkte usande. Så jeg har ikke talt om debatten. Det kan jeg naturligvis ikke i starten af diskussionen her i Folketingssalen. Jeg har talt om en del af det, som jeg har kunnet læse mig til, og jeg har, tror jeg, en næsten fire centimeter høj stak af papirer med bilag fra den diskussion, der er foregået i de trykte medier.

Jeg skal selvfølgelig ærgre mig lidt over, hvis jeg har udtrykt, at jeg som kulturminister mener noget personligt. Kulturministeriet har taget stilling til dette projekt i forbindelse med de to bevillinger, der er givet fra Kulturministeriet, og